

Des de fa unes dècades cap ací sempre que acaba la sega de l'arròs es presenta el problema de quina cosa fer amb la palla: si es crema es produeixen fums molestos, insalubres i s'aboca grans quantitats de CO₂; si es deixa s'originen severos danys als ecosistemes aquàtics del Parc Natural de l'Albufera.

Amb la canya, "*arundo donax*", passa alguna cosa semblant, ha deixat de ser utilitzada i cada vegada ocupa una major superfície de les riberes dels rius, en detriment del bosc de ribera, i augmentant els problemes en cas d'una riuada, com hem vist recentment.

Per a Xúquer Viu urgeix buscar solució a estos dos problemes que provoquen importants danys mediambientals. En estos moments en els que l'estratègia climàtica pretén disminuir l'abocament de CO₂, és inacceptable que s'haja de cremar la palla de l'arròs per eliminar-la dels camps. O que de tant en tant es produïska un incendi en els canyars provocant també grans quantitats de CO₂ i que van eliminant el bosc de ribera.

És per això que la iniciativa que impulsa Pablo Quintana amb el seu projecte ***Tinc una palla a l'ull***, ens sembla que va precisament en la direcció adequada, ja que promou que la palla i la canya siguen utilitzades com a material de construcció.

Durant la nostra estada en la Expo de Saragossa, tinguérem ocasió de veure el Pavelló d'Iniciatives Ciutadanes, en el que s'utilitzaren palla i canya en la seua construcció i ens va sorprendre la utilitat i prestacions d'estos materials.

Pensem que este projecte és interessant pels beneficis que pot aportar al medi ambient, i ens agradaria que es fera realitat. Per això des de l'associació **Xúquer Viu** donem suport al projecte "*Tinc una palla a l'ull*"

ASSOCIACIÓ XÚQUER VIU

Alberic, a 24 d'Octubre de 2019